

راش

🔗 پیگیری پول‌های مشکوک

دبیر شورای‌عالی تهیه‌کنندگان ضمن تشریح جزئیات قرارداد اکران در شهرستان‌ها با جشنواره سی و هفتم فیلم فجر از پیگیری بحث ورود پول‌های مشکوک به سینما در این شورا خبرداد.

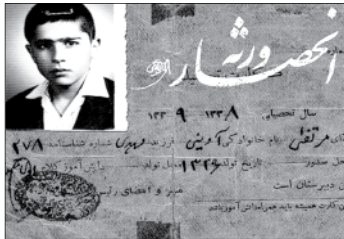
سیدضیاء هاشمی، دبیر شورای‌عالی تهیه‌کنندگان در گفت‌وگو با مهر ضمن اشاره به جزئیات قرارداد این شورا با جشنواره فیلم فجر جهت نمایش فیلم‌های این دوره در شهرستان‌ها گفت: اکران فیلم‌های سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر در شهرستان‌ها، زیرنظر شورای‌عالی تهیه‌کنندگان صورت گرفته و کنترل لازم از سوی نمایندگان این شورا در این زمینه وجود داشته است. همچنین در صورت درخواست نمایش فوق‌العاده در شهرهای مختلف، این نمایش‌ها زیرنظر نمایندگان شورا صورت گرفت.

هاشمی در پاسخ به سؤال دیگری درباره طرح مکرر بحث ورود پول‌های مشکوک به سینما در نشست‌های رسانه‌ای فیلم‌های حاضر در جشنواره سی و هفتم ضمن اشاره به این‌که شورای‌عالی تهیه‌کنندگان بارها اعلام کرده در زمینه ورود پول‌های مشکوک و سرمایه‌گذاری‌هایی که منشا آن مشخص نیست حساس است، گفت: باید در این زمینه به‌صورت جدی برخورد شود و بی‌شک این مساله توسط دولت و قوه قضاییه هم دنبال می‌شود.

او بیان کرد: در حال حاضر در سینمای ایران شرایطی وجود دارد که یک نفر وارد میدان تولید شده، در عرض دو سال به یک سرمایه‌گذار بزرگ تبدیل می‌شود. این مساله به‌طور جدی در شورای‌عالی تهیه‌کنندگان پیگیری می‌شود که البته چگونگی برخورد با این مساله نیازمند بررسی جزئیات است. چرا که بخشی از این اتفاقات و ورود پول‌های مشکوک به سینما توسط تهیه‌کنندگان صورت گرفته است. هاشمی در پایان تأکید کرد: اگر تهیه‌کننده از ورود این پول‌ها استقبال نکند، بی‌شک چنین پول‌هایی وارد سینمانمی‌شوند.

🔗 واکنش کارگردان فیلم «انحصار ورثه»

محمد علی شعبانی، کارگردان فیلم «انحصار ورثه» که با انتشار بدون اجازه این فیلم در فضای مجازی اعتراض کرد. آن‌طور که ایلنا گزارش داده، در بخشی از یادداشت محمد علی شعبانی کارگردان فیلم انحصار ورثه که برای ایلنا ارسال شده آمده است: من و فیلمم دو سال انتظار کشیدیم تا در جایی بهتر از آپارات و یوتیوب خدمت مردم عزیزم مشرف می‌شدیم، اما زندگی در نیمه‌های عمر به من آموخت زورم به همه نمی‌رسد، به‌خصوص جریان واپس‌گرایی که همه عالم را سیاه و سفید می‌بیند!

ظاهراً هضم انحصار ورثه برای این بعضی‌ها ثقیل بوده و هست. پذیرفت صیوررت و دگرگونی، پذیرش این‌که منتقد همیشه دشمن نیست برای واپس‌گرایان سخت است و من امیدوی بیهوده داشتم. وقتی با یک بی‌اخلاقی از طرف آدمی که نمی‌شناسمش فیلم به دست مردم رسید زیر لب زمزمه کردم: «رشته آقید بی‌حاصل گسستن / بهتر از بیهوده دل بستن». باری چه دردسرتان بدهم انصافاً از انتشار فیلم هم غمگینم و هم نیستم، قسمت این بود. نشر فیلم دهنم را از اکرانش خالی کرد و پذیرشم را بالاتر برد.

امیدوارم روزی فرا برسد که بتوانم بدون نگرانی فیلم بسازم و ظرفیت نقد در کشورم آن همه بالا رود که فیلمسازان بعدی رنج نسل ما را نکشند. حالا دیگر فرصتی برای گلایه نیست، باید کار کرد با همه سنگ‌اندازی‌ها، با همه تنگ‌نظری‌ها و با همه خودی غیر خودی کردن‌ها. فیلم را ببینید (در قاب بزرگ و با صدای خوب) من (لااقل) گلایه‌ای ندارم و خوب مثل همیشه با انگیزه و امید مشغول تلاش خواهم بود، این دست اندازه‌ا اگر قرار بود ما را از مسیرو هدف‌مان منحرف کند سال‌ها پیش این اتفاق می‌افتاد.

صحنه می‌برد. مالک سراج، انوش معظمی، علی‌محمد رادمنش، فاطمه رادمنش، سید علی موسویان، هدی آهنگر، امیرعلی زارعی، مینا محسنی نسب، علی نفیسی، حسام خلیل‌نژاد و علی فرحناک در این نمایش به ایفای نقش می‌پردازند و کوروش زارعی کارگردانی و علیرضا کوهرنیز تهیه‌کنندگی آن را بر عهده دارد.

بجز سیم‌رغ هم کارنامه موفقی در سینما داشتند

عباس کیارستمی اینقدر نام و آوازه و اعتبار جهانی داشت که خیلی معطل سیم‌رغ نباشد. او اگرچه بعد از **سیم‌رغ کارگردانی** خانه دوست کجاست؟ در **سال ۶۵**، دیگر هیچ‌گاه در جشنواره فجر تحویل گرفته نشد و سیم‌رغ نگرفت، اما خارج از این رویداد و در جمع تماشاگران نخبه سینما در ایران و جهان و در رویدادهای سینمایی دنیا قدر دید. او البته یک بار هم در سال ۶۴ و قبل از سیم‌رغ کارگردانی خانه دوست کجاست؟ برای فیلم اولی‌ها برنده جایزه ویژه هیات داوران جشنواره فجر شد.

واروژ کریم مسیحی را بیشتر به عنوان تدوینگر می‌شناسیم، اما او به عنوان کارگردان دو فیلم هم در کارنامه دارد؛ اولی پرده آخر در **سال ۶۹** که او را برنده **سیم‌رغ بهترین کارگردانی** کرد و همچنین تردید در سال ۸۷ که او را به سیم‌رغ بهترین فیلم و بهترین فیلمنامه اقتباسی رساند. درواقع کریم مسیحی بعد از هر سیم‌رغ، دست‌کم در کارگردانی به خوابی عمیق فرومی‌رود و بعد از چند سال دوباره ظاهر می‌شود؛ حضوری با طعم سیم‌رغ.

رخشان بنی‌اعتماد هم فارغ از سیم‌رغ و جوایز سینمایی، همواره کلاس خود در فیلمسازی را حفظ کرده است. او گرچه بعد از **سیم‌رغ کارگردانی** نرگس در **سال ۷۰**، دیگر در این بخش برنده جایزه نشد، اما سیم‌رغ‌های دیگری را در سال‌های بعد دریافت کرد؛ از جمله سیم‌رغ بهترین فیلمنامه برای روسری آبی در سال ۷۳ و سیم‌رغ بهترین فیلمنامه (به‌طور مشترک با فرید مصطفوی، محسن عبد‌الوهاب و نغمه ثمنی) برای خون‌بازی در سال ۸۵. بنی‌اعتماد البته برای کارگردانی بانوی اردبیهشت، برنده سیم‌رغ بهترین کارگردانی در بخش مسابقه بین‌الملل دوره بیست و هشتم جشنواره فجر هم شد که به صورت جدا قابل اشاره است و نمی‌توان آن را در کنار سیم‌رغ کارگردانی در بخش ملی که موضوع بحث ماست، قرار داد.

بهمن فرمان‌آرا **سال ۷۸** برای کارگردانی بوی کافور عطر یاس، برنده **سیم‌رغ کارگردانی** شد و فیلم هم سیم‌رغ بهترین فیلم (به تهیه‌کنندگی مرتضی شایسته و فضل... یوسف‌پور) را به دست آورد. این سیم‌رغ‌ها برای فرمان‌آرا خوش‌یمن بود و او یک بار دیگر و در سال ۸۰ و با فیلم بعدی‌اش خانه‌ای روی آب هم توانست، سیم‌رغ بهترین فیلم را به عنوان تهیه‌کننده به‌خانه ببرد. بعدها اما رابطه او با جشنواره فجر شکرآب شد و او در یک حرکت اعتراضی و در پی انحلال خانه سینما، سیم‌رغ‌های بلورین خود را پس فرستاد. البته هیچ‌کدام از آثار بعدی فرمان‌آرا هم مثل این دو فیلم موفق نبودند.

رضا میرکریمی فقط یک **سیم‌رغ کارگردانی** جشنواره فجر را در کارنامه دارد که آن را برای اینجا چراغی روشن است، در **سال ۸۱** دریافت کرد، اما او پیش و پس از آن سیم‌رغ‌های دیگری را به‌خانه برد؛ جایزه ویژه هیات داوران برای زیرنورماه و سیم‌رغ‌های بهترین کارگردانی و فیلمنامه در بخش آسیای جشنواره در سال ۸۶ و سیم‌رغ بهترین فیلمنامه (همراه شادهمر راستین) برای به همین سادگی. با این حال میرکریمی هم معمولاً فارغ از سیم‌رغ‌ها، روند فیلمسازی‌اش را دنبال کرده و آثار او حضورهای موفقی در جشنواره‌های جهانی دارد.

پرویز شهبازی هم تا امروز فقط یک **سیم‌رغ کارگردانی** در جشنواره فجر به دست آورده که آن هم متعلق به **سال ۹۱** و کارگردانی فیلم دربند است. او دو سال بعد از سیم‌رغ دربند، فیلم مالاریا را ساخت که با اقبال تماشاگران و منتقدان روبه‌رو نشد و امسال با ساخت طلا تا اندازه‌ای چشمه‌هایی از دوران اوج خود را داشت. شهبازی البته پیش از سیم‌رغ کارگردانی‌اش و در سال ۸۷، جایزه ویژه هیات داوران جشنواره فجر را برای عیار ۱۴ دریافت کرده بود.

ابوالحسن داوودی **سال ۹۳** و به خاطر ساخت رخ دیوانه، برنده **سیم‌رغ بهترین کارگردانی** شد و فیلم هم به تهیه‌کنندگی بیتا منصوری، جایزه بهترین فیلم جشنواره را به دست آورد. داوودی با این‌که یک بار هم سال ۸۷ به‌طور مشترک با فرید مصطفوی، سیم‌رغ بهترین فیلمنامه را برای زادبوم به دست آورد، اما نشان داد که فارغ از جشنواره، به گیشه و ارتباط با مخاطب هم فکر می‌کند. ساخت کمدی هزارپا بعد از فیلم سیم‌رغی رخ دیوانه که تا اینجا پرفروش‌ترین فیلم سینمای ایران است، نشان از همین رویکرد دارد.

شب از ساعت ۱۹ در صلا‌ی بزرگ امام علی(ع) کرمان میزبان مردم خواهد بود.

جدیدترین اثر کوروش زارعی که رشادت‌های غواصان شهید دوران دفاع مقدس در سه عملیات کلیدی را روایت می‌کند، با استفاده از جلوه‌های ویژه سینمایی و تلفیق آن با نمایش محبیطی، این واقعه عظیم را در قالب اجرای بزرگ سینمایی‌اش روی

آغاز نمایش «ماهی در خاك» از دیروز در کرمان

نمایش «ماهی در خاك» به نویسندگی مرتضی شاه کریم و کارگردانی کوروش زارعی از دیروز یکشنبه (۲۸ بهمن) به مدت ده شب اجرای خود را در کرمان آغاز خواهد کرد. به گزارش جام جم، تازه‌ترین اثر موسسه مهنا که به قصه شهدای لشکر ۴۱ ثار... در عملیات‌های کربلای ۴ و ۵ و همچنین عملیات والفجر ۸ می‌پردازد، از ۲۸ بهمن هر

لا یا برکت؟

مرغ کارگردانی جشنواره فیلم فجر آمد

رسول ملاقلی‌پور، بهمن فرمان‌آرا، رسول صدرعاملی، رضا میرکریمی، محمدحسین لطیفی، پرویز شهبازی، ابوالحسن داوودی، سعید روستایی، وحید جلیلوند و بهرام توکلی، کارگردان‌هایی هستند که در ۳۷ دوره جشنواره فیلم فجر، فقط یک بار برنده سیم‌رغ بلورین بهترین کارگردانی شدند و تا اینجا نتوانستند این سیم‌رغ را برای خود به عدد دو برسانند.

نرگس آبیار که امسال برای ساخت شبی که ماه کامل شد، سیم‌رغ بلورین بهترین کارگردانی را به دست آورد، طبیعتاً جایی در این فهرست ندارد و برای تأیید این مطلب درباره او، نیاز به گذشت دوره‌های دیگری از جشنواره فیلم فجر است. در این ۳۷ دوره فقط چند کارگردان بعد از دریافت سیم‌رغ بلورین بهترین کارگردانی، موفق شدند در سال‌های بعد هم این سیم‌رغ را به دست آورند؛ مجید مجیدی، ابراهیم حاتمی‌کیا، اصغر فرهادی، کیانوش عیاری و احمدرضا درویش.

سیم‌رغ بلورین بهترین کارگردانی برای برنده‌های جشنواره فیلم فجر هم می‌پردازیم و بررسی آنها داشته است.

کیارستمی، محسن مخملباف، واروژ شالوند، محمد بزرگ‌نیا، کیومرث پوراحمد،

باید به انتظار فیلم‌های بعدی آنها نشست

سعید روستایی با اولین حضورش در جشنواره فیلم فجر، در **سال ۹۴** و با فیلم ابد و یک روز، بیشترین جوایز را درو کرد؛ از جمله **بهترین کارگردانی سودای سیم‌رغ**، بهترین کارگردانی نگاه نو و بهترین فیلمنامه. او تازه امسال، فیلم دومش متزی شیش و نیم را ساخت که با تحسین هم روبه‌رو شد و در چند رشته از جمله در بخش بهترین کارگردانی هم نامزد سیم‌رغ بود. برای این‌که ببینیم آیا روستایی باز هم می‌تواند برنده سیم‌رغ این بخش شود، باید به انتظار سال‌های آینده ماند.

وحید جلیلوند تا اینجا فقط دو فیلم ساخته؛ اولی چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت دومی بدون تاریخ بدون امضا که هر دو در جشنواره فجر موفق بوده‌اند. فیلم اول، سیم‌رغ‌های بهترین فیلم و بهترین کارگردانی را در بخش نگاه نو جشنواره فجر به دست آورد و دومی هم وحید جلیلوند را به **سیم‌رغ بلورین بهترین کارگردانی سال ۹۵** در بخش اصلی جشنواره فجر (سودای سیم‌رغ) رساند. درباره او هم باید منتظر فیلم سوم و آثار بعدی ماند و دید آیا می‌تواند تعداد سیم‌رغ کارگردانی خود را به عدد دو برساند یا نه.

بهرام توکلی سال ۸۵ و برای ساخت پابرهنه در بهشت، سیم‌رغ بهترین فیلم اول را از جشنواره فجر دریافت کرد، اما اولین **سیم‌رغ کارگردانی** او مربوط به **سال ۹۶** و دوره گذشته جشنواره فجر می‌شود که این جایزه را برای ساخت تنگه ابوقریب به دست آورد. این درحالی است که ابراهیم حاتمی‌کیا هم همان سال، دیگر برنده سیم‌رغ کارگردانی به خاطر ساخت به وقت شام بود. توکلی امسال هم با غلام‌رضا تختی، نامزد دریافت سیم‌رغ بهترین کارگردانی شد، اما برنده این جایزه نشد و برای تکرار آن، امیدوار به سال‌ها و فیلم‌های بعد است.

نرگس آبیار هم که امسال برای ساخت فیلم شبی که ماه کامل شد، **سیم‌رغ بهترین کارگردانی** را به خود اختصاص داد، پیشتر سیم‌رغ‌هایی را از جشنواره فجر دریافت کرده بود؛ از جمله سیم‌رغ بلورین ویژه هیات داوران و سیم‌رغ بلورین بهترین فیلم با آرای مردمی در سی و دومین جشنواره فجر و سیم‌رغ زرین بهترین فیلم بخش ملی سی و چهارمین دوره این جشنواره. آبیار در سال‌های بعد هم با همین روند فیلمسازی، می‌تواند سیم‌رغ کارگردانی‌اش را افزایش دهد.

